

בתוצרת "קויק" תועלת כפולה

- (1) באבקת "קויק" בטחון כפול. אשור המכון הממשלתי ש"קויק" לכביסה לא מזיק.
 - (2) באבקת "קויק" כח כביסה כפול. אשור המכון הממשלתי ש"קויק" בעלת כשר כביסה גבוהה.
 - (3) באבקת "קויק" ניצול מלא וכפול. כי אבקת "קויק" מיוצרות בשיטת ה"ספרי" ולכן קובע המכון הממשלתי ש"קויק" מצטיינת באחידות.
 - (4) אבקת הכביסה של "קויק" שווה באיכותה, לאבקות הכביסה הטובות ביותר מחוץ-לארץ, מסקנות המכון הממשלתי.
 - (5) מחיר ה"קויק" רק שליש ממחיר אבקות הכביסה מחוץ-לארץ.
 - (6) ל"קויק" גם אבקת כביסה זולה "טיל" במחיר פרסום:
- 3 מנות במחיר פרסום 1.30 ל"י.
לכן בתוצרת "קויק" תועלת כפולה.
- (7) אם את קונה 15 קופסאות "קויק" יש לך תלושים לקויק אחד חנם.

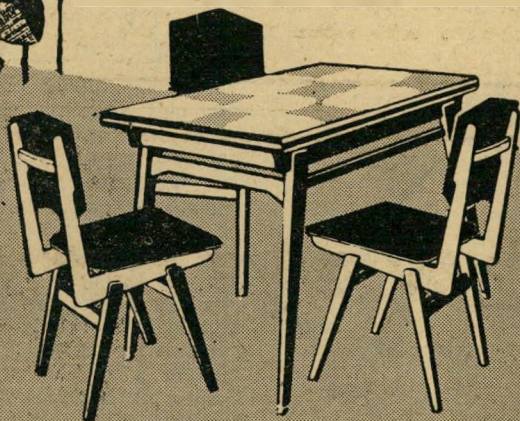
דעי בתוצרת "קויק" תועלת כפולה!

"פרימה" שוב בחדשות פינת-אוכל

למשפחה

משמשת גם כרהיט להול צפוי

פורמאיקה לשלחן ופלסטיק לכסאות לפי בחירת הלקוח

רהיטי פרימה

העולם הזה דמי מנוי שנתיים:

בארץ	30 ל"י
לכל ארצות תבל	
(בדאר רגיל)	30 ל"י
בדאר אויר	
לארצות אירופה, פרס ועדן	45 ל"י
לאפריקה ואסיה	55 ל"י
לארצות-הברית, קנדה ומכסיקו	65 ל"י
לדרום אמריקה	75 ל"י

אמנות

תיאטרון

ניסוי למשוררת

בהתעוררות הבלתי רגילה שחלה בשנתיים האחרונות בשדה הדראמטורגיה הישראלית, שוב אין מחזה מקורי חדש מהוה עוד סנסציה. אולם כאשר יעלה המסך ביום שישי הקרוב באולם הקטן של תיאטרון הבימה על מחזה ישראלי חדש בשם קווארטט, תהיה בכך תופעה יוצאת דופן. כי מחברת המחזה

שואה שבא ארצה ועבד כשומר-כניין, לפני שחזר לגרמניה. הוא דורש ששמעון יפצה אותו על השימוש בשמו ובתולדותיו... באחד הימים האחרונים קיבל הזמר אריק לביא צלצול טלפוני ממשרד שידוכים. השואל התעניין לדעת אם שם הצגתו הוא והיא שם בילעדי, או שאפשר להשיג תשם בו כשמו של משרד השדכנות. אריק, שהיה סבור כי הוא קרוב למתיחה, ענה: "רק בתנאי שיחננו לי לבדוק את הכלות!" טרק את הטלפון... האופנה האחרונה במחזאות ובקולנוע היא קיצור העלילות לעומת הארכת שמותיהן. אופנה זו הביאה לגאומן המוריסטי של הניספח התר-

שחקנים אדר, רקובסקי ומסקין ב"קווארטט" הגיבורים קיבלו חיים משלהם

אינה אלא צעירה בת 20 וחצי, שלא ניסתה את כוחה מעולם בכתיבת מחזות. דליה הרץ מוכרת, יותר כמשוררת וכמי שהיתה נערת חודש ינואר 62 של העולם הזה. אולם כאשר הגישה לפני חדשים מספר את המחזה שכתבה להנהלת הבימה, החליט התיאטרון על צעו כמעט מהפכני. הוא הסכים להציג את המחזה במסגרת נסיונית בהצגה תורפעימית, כדי לבחון את אפשרויות ההצגה של מחזה בלתי רגיל בסגנונו במחזאות הישראלית.

הייתה ברמה רגשית בלבד. בעצם אין זה המחזה הראשון של דליה. מספרת היא: "לפני כשנה וחצי עלה בדעתי רעיון שניסיתי לכתוב ממנו מחזה. אבל זה לא יצא מחזה, יצאו דיאלוגים בלבד. זה היה משהו על אשה הרוצה לאבד את עצמה לדעת, משכנעת ארבעה אנשים לרצוח אשה אלמונית מבלי שידעו שזאת היא אותה אשה. עבדתי עליו חצי שנה. הרגשתי שזה לא טוב וגננתי אותו מבלי להראותו לאף אחד. אבל למדתי מזה הרבה. ידעתי ש" בפעם הבאה כשאגש לכתוב מחזה, אסור לי לדעת יותר מדי עליו כשאגש לכתוב אותו, רק אידיאה כללית בלי פרטים."

הפעם הבאה חלה מהר מאוד. "נתפסה לי סיטואציה מסוימת", אומרת דליה, "שראי" תי אותה תיכף בצורת מחזה. זה לא היה יכול להיות שום דבר אחר. כתבת את זה בשבועיים. אחר כך כתבתי אותו שוב במשך ששה חדשים. זה לא היה ענין של צורך לכתוב זחקא מחזה, פשוט כשאתה מקבל רעיון, אתה מקבל אותו עם צורתו. "זה מחזה על אנשים. אני לא רוצה להגיד בו שום דבר, רק לספר סיפור שעלה בדעתי באופן דרמטי."

"בדרך כלל נלחמים אנשים במציאות ממשית שקיימת סביבם", ממשיכה דליה, "שהיא תלמידת השנה השלישית בחוג ל-פילוסופיה באוניברסיטת תל-אביב. אבל כשכתבתי את המחזה, מצאתי פתאום שאני עושה דבר אחר: יוצרת מציאות חדשה על מנת שאוכל לשלוט בה. זה החריף את הפאסיביות שלי בחיים המציאותיים. בחד-והייתי נהנית הנאות מוזרות כמו להתעלל בגיבורי המחזה. כשגמרתי ראיתי שגיבורי המחזה גברו עלי באיזה שהוא אופן ועל הבמה הם קיבלו חיים משלהם, עד שאיבדתי את השליטה עליהם."

במחזה שבויים על-ידי אמנון מסקיין, מופיעים ארבעה שחקנים: אמנון מסקיין, פני לוביץ, שולמית אדר ורפי רקובסקי. הם השקיעו כמה חדשי עבודה על ההצגה יחידה שספק אם יהיה לה המשך. "הייתי רוצה", מסכמת דליה, "שיבואו לראות את המחזה בלי לשאול שאלות. בלי לנסות להבין ולחפש משמעויות או סמלים. פשוט כדי לקבל חוייה ריגשית בלבד."

בתי בשגרירות ארצות-הברית בישראל, ג'ורג' הנרי, בסיום שבוע התיאטרון הבינלאומי בישראל. אמר הניספח: "שמות ההצגות מזכירים לי כיום יותר את תוכנית המחזה מאשר את שמו. שמות כמו הוי אבא, אבי המסכן, אמי לתתה אותך במזווה ואני כה עצוב או עיצרו את העולם, אני רוצה לרדת ממנו. הביאו לכך שעתה יש ללכת להצגות כדי לחדא את שמו. התוכן ידוע בין כה וכה מהכותרת"...

הנקראת בשם מיטמכים מבית המשוגעים, ישנה סצנה בה מתוארת הוצאה להורג. בסעות מוצא להורג הקא נשיא המדינה שבא לחזות בהוצאה להורג. אומר היורה: "מילא, גם אותו היינו צריכים פעם להרוג!" אולם כדי שקטע סאטירי זה לא יזוהה עם מיטמכים מוסיקלי, מופיע השחקן היורה, **מרויס גרצ'ינסקי**, כשהוא חובש ב" כובע סוריאליסטי ללא סמלים מוכרים. ערב ההצגה הבכורה בישראל הבחין לפתע גר-צ'ינסקי, שהכוכב שעל הכובע אינו אלא מגן-דוד. הוא חשש פן הקהל יבין את ה"קטע שלא כשורה, קרע את הכוכב מעל הכובע, הופיע על הבמה עם כובע קרוע... מכונתו של נשיא המדינה הראשון, **חיים וייצמן**, תוצג לראווה בתערוכת המכונות שתיערך בקרוב בתל-אביב. רק שני דגמים של לינקולן זה קיימים בעולם: השני יוצר עבור נשיא ארצות-הברית לשע"כ, **הארי טרומן**. לקראת ההצגה, היה צורך לשפץ את המכונת, כי מאז מותו של וייצמן, לא זוהה הלינקולן אף לא מטר אחד.

פסקי השבוע

- **נשיא ההסתדרות הציונית, דר' נחום גולדמן:** "הדר' פידל קאס" טרו הוא פאטריוט ציוני!"
- **הסוציולוגית היהודיה האמריקאית חנה ארנט** בכתבה ענק על משפט אייכמן, בכתבי-העת ניו-יורקר: "אין אפשר היה לטעות ביחס לשאיפתו של גדעון האוזנר להיות שחקן. גיננונו היו אופייניים לאדם בעל אהבה עצמית בולטת ביותר... נאומו היה היסטוריה גרועה וריטוריקה זולה."
- **אלמוני,** על מאורעות השבוע: "סוף סוף חדלה המדינה להיות מדינת איסראל."
- **הנ"ל על הנ"ל:** "גרמניה של היום מתנדנדת בין דר' גיקליק ומיס היידי."
- **דר' מקס נוסבאום,** הרב ה"הויליבדי המבקר עתה בישראל: "אין ספק שאילו היו שואלים את מרילין מונרו, היא היתה מעדיפה להיקבר בקבר ישראל."